

Verder staan er in de collectie 2 ♂♂ en 2 ♀♀ met de etiketten „Untere Sackalp (Glarus), 600 m 10-6-17 (Kutter)” en „*rufo-truncicola*”. KUTTER vermeldt deze exemplaren en beschrijft ze in 1919 uitvoerig als var. *rufo-truncicola* Wasmann. Ook in de collectie van STÄRCKE bevinden zich 3 ♂♂ van bovenvermelde plaats, afkomstig van KUTTER. Het zijn typische exemplaren van de var. *gaullei* Bondr. De ♀♀ zijn sterk vervuild, maar behoren vrij zeker tot *F. rufa* (= *piniphila*). De ogen zijn o.a. volkomen onbehaard; ze zijn normaal van kleur.

F. gaullei wordt door STÄRCKE (1943) nog vermeld van Hilversum, Hooghalen en Odoorn en uit Duitsland van Gerolstein (exemplaren nog in de coll. STÄRCKE). Exemplaren, die slechts een gedeeltelijk rode bovenkop hebben, vindt men dikwijls; exemplaren met practisch geheel rode bovenkop zijn echter zeer zeldzaam. Meestal komen naast sterk rufistische ook normaal gekleurde exemplaren voor.

Het feit, dat dus de echte *F. truncorum* niet in de buurt van Exaten gevonden is, maakt het zeer onwaarschijnlijk, dat er aldaar een loslopende koningin gevangen zou zijn. Het bewuste ♀ staat nog steeds in de collectie van WASMANN onder het etiket *truncicola*. Het is op een speld gestoken en draagt het etiket „30-5-85, Ex. auf (onleesbaar)”. Het is een exemplaar van *F. nigricans* var. *stärcke* (Sanders in litt.) **Betrem nov. var.** Het is met algehele instemming van Prof. H. SANDERS te Roermond, dat ik deze nieuwe naam van hem overneem. Dit dier is een sterk rufistisch exemplaar van de gewone *F. nigricans*. Deze variëteit verdient een aparte bespreking, daar zij reeds tot zeer vele vergissingen en bespiegelingen aanleiding heeft gegeven, waarbij nog komt, dat ze in het geheel niet zeldzaam is. De type-exemplaren van deze variëteit staan in het museum te Leiden in de collectie van STÄRCKE en zijn gevonden bij Haelen door Professor SANDERS. De koningin, die door WASMANN gevonden is, heeft een geheel rode kop en een grotendeels roodbruine thorax; het mesonotum, het scutellum en het metanotum zijn grotendeels bruinzwart, evenals de achterhoeken van het pronotum. Het achterlijf is dof en bruinzwart. De ogen zijn behaard, op de kop zijn geen lange haren aanwezig, terwijl ook de thorax practisch onbehaard is. Het scutellum is mat. Er staan nog enkele andere ♀♀ van deze variëteit in de collectie-WASMANN. In de eerste plaats onder het etiket *rufo-truncicola* een ♀ uit Luxemburg, 6-09, en in de tweede plaats onder de naam *truncicola-pratensis* Forel een ♀ met het etiket „29-5-84, Auf Wege laufend”, vermoedelijk uit Exaten. Zelf heb ik ook verscheidene exemplaren van deze variëteit gevonden.

Uit het bovenstaande volgt dus, dat *F. truncorum* niet in Nederland gevonden is. Het is niet geheel uitgesloten, dat zij in Nederland nog eens gevonden wordt, maar waarschijnlijk is dit niet. Uit België is deze soort niet bekend. Noch BONDROIT, noch VAN BOVEN vermelden deze mier!

Uit de omgeving van Aken vermeldt FÖRSTER (1850), die deze streek goed onderzocht, de soort ook niet. In Duitsland is de vindplaats, die het dichtstbij gelegen is, Düsseldorf. Van deze plaats bevinden zich enkele exemplaren in de collectie-WASMANN. Ze zijn in 1881 door HAGENS gevangen. Voor zover ik kan nagaan zijn ze in de literatuur nooit vermeld. Uit de Eifelstreek is deze soort wel bekend. In de collectie-WASMANN heb ik ze gevonden uit Laach (8-89) en van de Hummelberg bei Linz am Rhein (4-7-1902). STÄRCKE noemt ook nog